

ACC. N:R M. 9047:1-4. s

Landskap: Småland Upptecknat av: M. Nilsson
 Härad: Östra Adress: Mariannelund
 Socken: Karlstorp Berättat av: Jonn Petter
 Uppteckningsår: 1943 Född år s. b. k. i Karlstorp

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jonn Petter Kjutsade Prästen
 i sockenbed. s. 1-4.
 Spöknarr. s. 4.
 Hjäl gick av vagnen. s. 3.

Sockenbud vid sjukdom.

Det har i äldre tid hänt till en god och k^ristlig sed att kalla prästen då någon i socknen blev håfträt sjuk för att tilldelas den sjukes herrans heliga nattvard, det kallades för Sockenbud.

Kom nu ett sådant bud till Prästen så måste han ut om det nått var på midnatten, och medtaga de helig nattarna.

Man berättades det från början av 1660 talet, att då Nykomne kyrkherden Daniel Flöin i Karlstorp en kväll fött ett sådant socknebud från en sjuk i socknen.

Prästen i sin tur sände bud till en torpare ^{Jan Petter} som inte bodde långt från Prästgården att han skulle k^ristlig Prästen på natten ett till den sjuke, Jan Petter gjorde bä.

Jam Petter var en medelålders fräck och
orädd person, han hadde varit en s. k. Ox-
fösare från Småland till Linköping och
Stockholm, då nu Prästen och Jam Petter
på natten åkte hem, och kom på Fluxerups
mo- eller skog (Fluxerum är en Herdård i
Härstads socken, den har någon gång ägds av
General Pechlin) vägen går genom denna skog.
Då som nu kom in i djupa skogen så
började hästen skygga (bli rädd) för något obegri-
pligt vid vägen, "jaha!" sa Jam Petter! va då
då då sa Prästen? "joh det är nog någon som
vill åka med sa Jam Petter! å då kommer
vi inte tidigt till Prästgården i natt, hästen
började dra som då natt det största Timmer-
klass å ble så snett så då ble fradga i
seldomet. Kär fortare sa Prästen! då går
inte sa Jam Petter! vi måste stanna å vila.

da dom kom till ett torp som heter
Borgen, så steg Prästen ur vagnen å satte
sin medbranda väska i baksätet, (i väskan
jennade han Vattvardskalken - oblaterna samt
vin och Kyrkohandboken) da han sedan satt
sig upp så sa han till jamm Petter Hör om
att vara tjuv håller så fort du kan å
håsten orkar, och nu gick det lätt som
fjärst, men rätt som da va, så gick da
issa bakhjulet från vagnen å kall i diket
da sa jamm Petter! nu å da slut igen! da sa
Prästen! Hör du! den som har tatt å hjulet
får bära under axlen tills vi kommer hem.
bara Hör du! och så skedde. Da dom kom
hem till Prästgården så sa Prästen till jamm
Petter! tag ifrå håsten men lätt vagnen
stå kvar här tills han hinner hit med
hjulet och sat på det på sin plats.

ACC. N:R M. 9048:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

men rätt som de satte så gick de si
ett likförlige kommu bott på vägen i frå
Bossebo hållet då va fyra kaka som
bar e bar på axlarna må e likförlige på
i doorn som bar hadde inga huse
men då ble de rädda ä spräng hem
sen va de allri men ä vakade er

bart bar de liket gräpte ja? de gick
ät korna te fönstäss, sa hoj men de
ville inte si rätt de gick för de ble
rakt fönstärändan, ä unna på då
då kansja ja blett sa ho hoj ja ja
må sa ja. he vale sa Emma!

Hon Emma är pigg ä kry, men hon
är glömsk ä något ont se kora
ja tror att hon aldrig använt Glasögan
Hon är född 1859 och näst Hässleby
sockrens älske. Hadde hon minnet skulle
hon vara en god berättare.

ACC. N.R. M. 9047:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

På morgonen var hjulet påsett, å vagnen
fick dragas in i vagnboden.

Denna sägen hadde gamm Peter sjels
berättat för min fader Nils jalkan på 1870 talet.

En annan sägen vill berätta som
ett tillägg till föregående, att på Fluxerums
Luggårds bygd fanns ett rum, som ingen
menneska kunde sebo varken natt eller dag.

Det trodes att något hemligt mand var
begånget på rummet som aldrig blev upp-
dagat och att någon av dem ej fick någons
nå i graven för detta efter sin död, utan
vandrade mellan rummet och Luggården
och passade på att åka med på midnatts-
natt då någon kom. Det senaste här
har jag ingen sagesman för, utan bara
hört det berättas då jag var ung.